

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 ianuarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Italiană**(Cauza C-433/15) ⁽¹⁾**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Lapte și produse lactate — Prelevare suplimentară asupra laptelui — Anii de comercializare 1995/1996-2008/2009 — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Articolele 79, 80 și 83 — Regulamentul (CE) nr. 595/2004 — Articolele 15 și 17 — Încălcare — Neplata efectivă a prelevării în termenele stabilite — Nerecuperarea în caz de neplată a prelevării]

(2018/C 104/02)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi, D. Nardi și J. Guillem Carrau, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de P. Gentili și S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Dispozitivul

1) Prin faptul că nu s-a asigurat că prelevarea suplimentară datorată pentru producția realizată în Italia peste cota națională, începând cu primul an de impunere efectivă a prelevării suplimentare în Italia (1995/1996) și până în ultimul an de comercializare în care a fost constatată o producție excedentară în Italia (2008/2009),

— este imputată efectiv producătorilor care au contribuit la fiecare depășire a producției și

— este plătită în timp util de către cumpărători sau de către producători, după notificarea cuantumului datorat, în cazul unor vânzări directe sau

— în cazul neplății în termenele prevăzute, este înscrisă pe rol și eventual recuperată prin executare silită de la respectivii cumpărători sau producători,

Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 1 și 2 din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului din 28 decembrie 1992 de stabilire a unei prelevări suplimentare în sectorul laptelui și produselor lactate, al articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate, al articolelor 79, 80 și 83 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”), precum și, în ceea ce privește dispozițiile de punere în aplicare ale Comisiei, al articolului 7 din Regulamentul (CEE) nr. 536/93 din 9 martie 1993 de stabilire a modalităților de aplicare a prelevării suplimentare în sectorul laptelui și produselor lactate, al articolului 11 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1392/2001 din 9 iulie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 3950/92, precum și, în ultimul rând, al articolelor 15 și 17 din Regulamentul (CE) nr. 595/2004 din 30 martie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1788/2003, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1468/2006 al Comisiei din 4 octombrie 2006.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – F. Hoffmann-La Roche și alții/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Cauza C-179/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Concurență — Articolul 101 TFUE — Înțelegere — Medicamente — Directiva 2001/83/CE — Regulamentul (CE) nr. 726/2004 — Afirmații referitoare la riscurile legate de utilizarea unui medicament pentru un tratament neacoperit de autorizația sa de introducere pe piață (în afara AIP) — Definirea pieței relevante — Restricție accesorie — Restrângerea concurenței prin obiect — Exceptare]

(2018/C 104/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamante: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Roche SpA, Novartis AG, Novartis Farma SpA

Pârâtă: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

cu participarea: Associazione Italiana delle Unità Dedicate Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Altroconsumo, Regione Lombardia, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Dispozitivul

- 1) Articolul 101 TFUE trebuie interpretat în sensul că, în vederea aplicării acestuia, o autoritate națională de concurență poate să includă în piața relevantă, pe lângă medicamentele autorizate pentru tratamentul afecțiunilor vizate, un alt medicament a cărui autorizație de introducere pe piață nu acoperă acest tratament, dar care este utilizat în acest scop și care prezintă astfel un raport concret de substituibilitate cu cele dintâi. Pentru a stabili dacă există un asemenea raport de substituibilitate, această autoritate trebuie, în măsura în care autoritățile sau instanțele competente în acest sens au efectuat o examinare a conformității produsului în cauză cu dispozițiile aplicabile care reglementează fabricarea sau comercializarea sa, să țină seama de rezultatul acestei examinări, evaluând eventualele sale efecte asupra structurii cererii și a ofertei.
- 2) Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că o înțelegere convenită între părțile la un acord de licență referitor la exploatarea unui medicament care, pentru a reduce presiunea concurențială asupra utilizării acestui medicament pentru tratamentul anumitor afecțiuni, urmărește să limiteze comportamentele unor terți care constau în încurajarea utilizării unui alt medicament pentru tratamentul acelorași afecțiuni nu este exclusă de la aplicarea acestei dispoziții pentru motivul că această înțelegere ar fi accesorie acordului menționat.
- 3) Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că reprezintă o restrângere a concurenței „prin obiect”, în sensul acestei dispoziții, înțelegerea dintre două întreprinderi care comercializează două medicamente concurente, care privește, într-un context marcat de incertitudine științifică, difuzarea către Agenția Europeană pentru Medicamente, către profesioniștii din domeniul sănătății și către publicul larg a unor informații înșelătoare cu privire la reacțiile adverse ale utilizării unuia dintre aceste medicamente pentru tratamentul unor afecțiuni neacoperite de autorizația de introducere pe piață a acestuia, în scopul reducerii presiunii concurențiale care rezultă din această utilizare asupra utilizării celui alt medicament.